

НАЈЛЕПШЕ
ПРИЧЕ

за

СЛАТКЕ СНОВЕ

© First published in French by Mame, Paris, France – 2022
Text copyright © Karine-Marie Amiot
Illustrations copyright © Julie Mellan

Назив оригинала: Les merveilleuses histoires de grand-père
Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво
Издавач: Вулкан издаваштво, Београд
Суиздавач: Ружно паче, Нови Сад
За издавача: Мирослав Јосиповић,
Ненад Атанасковић и Саша Петковић
Уредник: Бранка Јосиповић Кривокућа
Текст: Карин-Мари Амио
Илустрације: Жили Мелан
Превод са француског језика: Тања Петровић
Лектура: Јована Томић
Штампа: Вулкан штампарија, Војводе Степе 643а, Београд
Тираж: 1.000
ISBN 978-86-10-04906-0
COBISS.SR-ID 123997193

КАРИН-МАРИ АМИО

НАЈЛЕПШЕ
ПРИЧЕ

за

СЛАТКЕ СНОВЕ

ИЛУСТРОВАЛА
ЖИЛИ МЕЛАН

 Вулканчић

Звезда малог делог зеца

Једне вечери, малени бели зец пронашао је нешто драгоцено у дубоком снегу на планини: једну сјајну звезду падалицу.

Мали зец ју је опрезно узео у страху да је не поломи и осмотрио са свих страна.

Вратио се кући пресрећан, добро сакривши у капуљачи своје драгоцено благо.

Ставио је звезду под сламнати јастук:

„Причекај ме“, прошапута. „Вечерас када легнем у кревет, сијај само за мене и ни за кога другог, и онда се нећу плашити мрака.“

Недуго потом, пао је мрак.

После вечере, мали зец се ужурбано ушушкао у кревет поред своје срећне звезде. Али убрзо се разочарао: она више није сијала!

Мали бели зец је дувао у звезду како би поново засјала. Узалуд је покушавао, није било помака. Затим јој се обратио гласом пуним љубави:

„Упали се, молим те.“

Тужни бели зец однео је угашену звезду мами и тати.

„Како је лепа!“, рече тата.

„Како је нежна!“, рече мама.

Звезда одједном поче магично да сија, али не толико јако. Могли су видети само крхки трептај.

Мали бели зец се осмехну и пође назад у кревет. У том тренутку мама и тата обукоше огртаче.

„Где ћете овако касно?“, зачуди се зец.

„Хајде да покажемо звезду свим нашим пријатељима са планине“, рече тата.

„Ово је право богатство“, додаде мама, „не можемо је задржати само за себе.“

„Не, не, не“, побуни се мали зец чврсто стежући звезду, „шта ако се прехлади!“

Али тата је већ обувао крзнене чизме.

„Не, не, не“, поново се побуни зец, „шта ако се оклизне у снегу и откотрља у долину!“

Сад је тата и њему навлачио огртач преко главе.

„Не, не, немојте“, молио је мали бели зец. „Могла би се скроз угасити на ветру.“

Тата је узео малишана у наручје.

„Мили, ништа се не брини.“

Отворио је улазна врата и гласно повикао:

„Хеј, другари! Дођите да видите звезду коју је пронашао наш мали зец!“

Иако је било веома хладно, пријатељи су се полако окупљали, напуштајући своје сигурне јазбине. Сви су се добро утопили: породица мишева са бебом у врећи за спавање, браћа лисци у папучама и ноћним капама, три овчице дебелог крзна... Колона снених али радозналих животиња упутила се ка врху планине.

Одушевљено су се окупили око звезде, која је баш тада засијала јаче него икада.

Чак је и стари сиви вук дошао у пицама. То се иначе ретко виђа!

Овчицама није било свеједно, али су му дозволиле да седне поред њих.

На крају је дошла и породица медведа, пробуђена звездиним сјајем.

Никоме није било хладно поред звезде. Играли су се и певали, а медведић је пио млеко. Звезда се полако попела ка небу. Не много високо, ни далеко, тек толико да им буде надохват сна...

Све их је обасјавала.

Полако су се упутили назад ка топлим домовима. Мали бели зец већ је увелико спавао у татином наручју. Био је срећан што је уз помоћ пријатеља помогао звезди да се врати на небо – где и припада!

Тако су дочекали Божић.

Школа за пилиће

Зали сте већ чули да постоји школа за пилиће? Налази се у сенци једне воденице крај реке...

Једне зиме, учитељица Одета је организовала чајанку. Направила је округли златни колач, који је наменила ученицима. Пилићи су нестрпљиво ишчекивали своје парче.

Одједном неко покуца на врата.

„Ко је?“, упита Одета.

„Ја сам“, одговори непознати глас.

Када је учитељица отворила врата, имала је шта да види.

„Боже! Па то је стари лисац!“

Потом додаде замуцкујући:

„Откуд ви овде... Нисте позвани на нашу чајанку!“

Уплашени пилићи су плакали, кријући се испод учитељичиног крила.

Одета је приметила да је стари лисац био у лошем стању: стар, мршав и промрзао. Иако се плашила, сабрала се и сажалила:

„У реду, уђите. Али будите мирни и не дирајте моје пилиће.“

Лисац је обећао да ће се лепо понашати. Пилићи су се и даље крили, нису смели да се мрдну, а камоли да проговоре. Од свих животиња, баш лисац да дође! Има ли шта опасније!

Одета покуша да их разувери.

„Добар је стари лисац. Вратите се сви на своја места. Лишче, седите поред камина да се угрејете.“

Најхрабрије пиленце му је донело ћебе и чак му дало своју играчку.

Друго пиле му је пружио папирне марамнице.

Одета је скувала чај. Додала је кашику меда да ублажи лисцу бол у грлу.

„Попијте ово. Биће вам боље.“

Потом је упослила своје мале помоћнике.

Aa Bb Cc Dd Ee
Ff Gg Hh Ii Jj Kk
Ll Mm Nn Oo Pp Qq
Rr Ss Tt Uu Vv Ww
Xx Yy Zz

„Ко жели да отпева песмицу нашем ненаданом госту?“

„Ја!“

„Ја!“

„Учитељице, ја ћу!“

Звонки гласићи запеваше углас, а старом лисцу засузише очи.

Али ученици постадоше нестрпљиви.

„Учитељице, за кога је овај колач? Много смо гладни! Много смо гладни!“, почеше сви да пијучу у исто време.

„Тишина!“, повика Одета. „Много сте бучни!“

Док је секла колач, најмање пиле се сакрило испод стола.

„Коме иде прво парче?“, упита учитељица нудећи прву тацну.

„Старом лисцу!“

Када је лисац добио своје парче, нестрпљиво је навалио на јело.

„Лишче!“, узвикну Одета. „То је веома непристојно. Треба да сачекате да сви добију своје парче.“

Лисац се посрамљено извинио и оборио поглед. Када су се сви послужили, поново је навалио на своје парче.

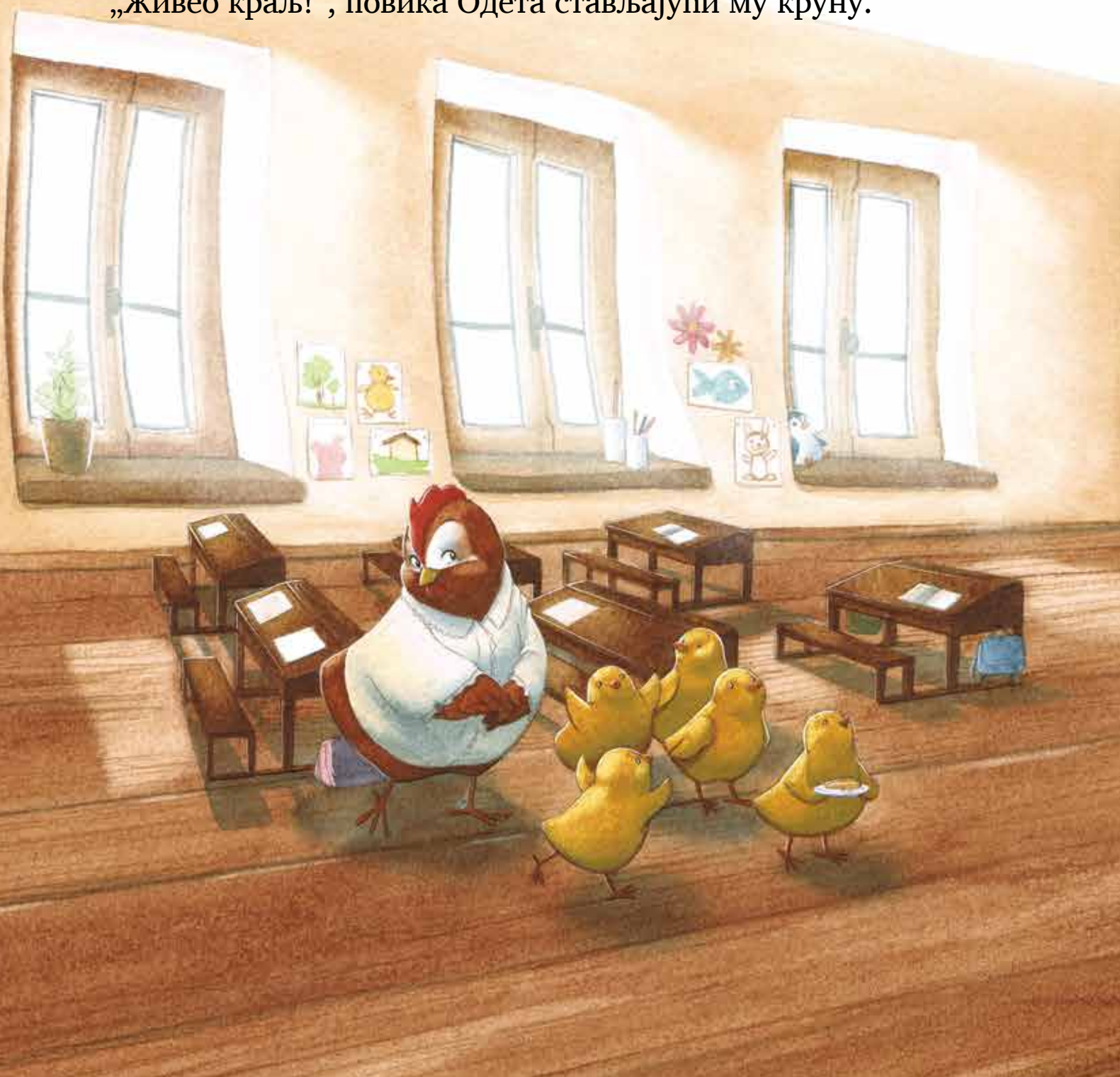
„Аућ!“

Нешто му се заглавило између два велика предња зуба.
Много се растужио и упитао пилиће:

„Је л’ ово неки ваш покварени трик?“

„Није“, објасни му пиленце. „Ти си срећник који је
извукао зрно из колача! Ко извуче зрно тај је краљ!“

„Живео краљ!“, повика Одета стављајући му круну.

„Живео краљ!“, повикаше пилићи.

„Сада морате прогласити краљицу“, додаде пиленце.

Стари лисац је изабрао Одету за краљицу. Вратио се кући угрејан и задовољан. Понекад су лепа реч и чајанка у добром друштву довољни за искрен осмех и срећу.

ТОЧКА

БИЦИКЛЫ
СВИХ ВРСТА

4

Штене на точковима

У продавници *Точкови* могу се пронаћи свакаква превозна средства. Трицикли, ролери, скутери, тркачки бицикли, бицикли за две особе, па чак и велосипеди.

Једног дана тата пас је ушао у продавницу и одабрао прелепи црвени бицикл са великом корпом. Знао је да ће његово штене бити одушевљено.

Била је среда. Тата и штене су пошли у возњу. Тата је помогао сину да се попне у корпу. Са шапама за воланом повикао је:

„Крећемо!“

„Мама, видимо се после!“, повика штене. „Ћао, бато!“, додаде и млађем брату.

Док му је ветар дувао у лице, штене је спокојно склопило очи.

Од тог дана, ишчекивао је сваку среду као празник.

„Једног дана ћу те водити на крај света“, често би говорио тата, уперивши прстом ка хоризонту.

Једног пролећног јутра, пошли су на обалу са штаповима за пецање.

Мама им је припремила сендвиче за ужину.

Штене је махало док су се удаљавали.

„Мама, видимо се после! Ћао, бато! Донећемо вам много рибе!“

Улов им је заиста био одличан. У повратку, штене је угледало уплаканог мишића поред пута. Замолило је тату да се зауставе.

„Откуд ти овде?“, упита штене. „Да ли си се изгубио?“

„Боле ме ноге“, уздахну миш.

„Можемо да те одвеземо кући“, понуди штене.

Док су се возили, мали пас је чврсто грлио миша и грохотом се смејао, јер су му мишје уши голицале образе.